

مطالعه کاریولوژیک میگوی موزی خلیج فارس *Penaeus (Fenneropenaeus) merguiensis*

فرهاد امینی^{*} سیده منصوره منصوری^۲

(۱) دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران- ایران.

(۲) کارشناس ارشد - شیلات بندرعباس، بندرعباس- ایران

(دریافت مقاله: ۲۲ تیر ماه ۱۳۸۷، پذیرش نهایی: ۲۰ مرداد ماه ۱۳۸۸)

چکیده

به دلیل محدودیت تکنیک‌های کاریولوژی و همچنین وجود تعداد زیاد کروموزوم‌های دارای اندازه نسبتاً کوچک در میگوهای خانواده Penaeidae، مطالعه تعداد، ساختار و فرمول کروموزومی آن‌ها کار دشواری است. مطالعه سیتوژنتیکی حاضر با هدف بررسی کروموزوم‌های میگوی موزی خلیج فارس *Penaeus (Fenneropenaeus) merguiensis* با استفاده از گسترش‌های سلولی تهیه شده از مراحل مختلف زندگی میگوشامل جنین، نانوپلیوس، زوا، مایسیس، پست لارو و همچنین بافت‌های آبشش، هپاتوپانکراس، بیضه و تخدمان میگوهای مولد نرم‌و ماده انجام شده است. بدین منظور از روش‌های لدکردن بافت و چکاندن سوسپانسیون سلولی به دروش گرم و سرد، گسترش سلولی تهیه شد. در این مطالعه تاثیر مقداری مختلف کلشی سین بر بودست آمدن و گیفیت کروموزوم‌ها نیز مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه بهترین بافت جهت تهیه گسترش کروموزومی بافت بیضه بود. بافت بیضه حاوی سلول‌های میتوزی و میوزی بود بطوري که کروموزوم‌های دیپلوبید و هاپلوبید شمارش گردیدند. شمارش کروموزومی سلول‌های بافت بیضه نشان داد که تعداد نمایی کروموزوم سلول‌های دیپلوبید در این گونه $2n=88$ است که این موضوع به وسیله تعداد نمایی سلول‌های هاپلوبید در بیضه $n=44$ تایید شد. بر اساس کاریوتایپ کروموزوم‌های متافازی، ۲۱ چفت کروموزوم متاستریک / ساب متابستریک و ۲۳ چفت کروموزوم اکروستریک / تلوستریک تشخیص داده شد که بیانگر تعداد بازو‌های کروموزومی $NF=130$ برای این گونه می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: میگوی موزی، کروموزوم، کاریوتایپ، خلیج فارس.

مواد و روش کار

جهت بهینه سازی روش تهیه گسترش کروموزومی در میگوی موزی خلیج فارس *P. merguiensis*، آزمایش بر روی مراحل مختلف زندگی میگوشامل جنین، نانوپلیوس، زوا، مایسیس، پست لارو و میگوی بالغ انجام پذیرفت. تخم و لارومیگو از مراکز مختلف تکثیر میگوی استان هرمزگان شامل هرمزلارو، سنتدراف، پردبیس میگو شیل گسترتامین شدند. میگوهای بالغ نر و ماده از صیدگاه‌های شرقی و غربی جاسک صید شدند. به منظور متوقف نمودن تقسیمات سلولی در مرحله متافاز، تیمارهای مربوط به مراحل جنینی و لاروی به روش حمام در محلول کلشی سین با غلظت‌های ۰/۰۲۵، ۰/۰۴۰، ۰/۰۵۰، ۰/۰۶۰، ۰/۰۷۰، ۰/۰۸۰ یا ۱۵/۰ درصد در آب دریا با شوری ۳۳-۳۵ ppt در مدت زمان‌های ۵۰، ۵۵، ۶۰، ۱۳۵، ۱۳۰، ۱۲۰، ۱۰۵، ۹۰، ۸۰، ۷۵ KCl٪/۰ مولار و یا آب مقطر در مدت زمان‌های ۱۰، ۱۳، ۱۵، ۱۷، ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۴۵، ۵۰، ۵۵، ۶۰ دقیقه استفاده گردید. برای تبییت بافت‌های از محلول هیپوتونیک (اسید استیک و متانول به نسبت ۳:۱) به صورت تازه و سرد با دمای ۴ درجه سانتیگراد به مدت ۳۰ یا ۴۰ دقیقه با دوبار تعویض، ۵۰ دقیقه با پنج بار تعویض، ۶۰ دقیقه با دوبار تعویض یا ۲ ساعت با چهار بار تعویض استفاده شد. همچنین جهت نگهداری نمونه‌ها برای مدت طولانی تراز محلول مтанول و اسید استیک به نسبت ۱:۱ استفاده گردید.

مقدمه

پیشرفت تحقیقات ژنتیکی، اصلاح نژادی و بیوتکنولوژیک در مورد میگوهای خانواده Penaeidae نسبت به ماهیان سیرکنندتری داشته است. شاید یکی از دلایل این امر کمبود اطلاعات پایه در مورد بیولوژی این حیوانات آبزی باشد. یک دسته از اطلاعات پایه برای چنین تحقیقاتی، اطلاعات کاریولوژیک این گونه‌ها است که می‌توانند برای مطالعات تاکسونومی، برنامه‌های اصلاح نژاد، دستکاری‌های کروموزومی، دورگه‌گیری بین گونه‌ها و تشخیص میگوهایی که از نظر کاریولوژیک غیر طبیعی یا پلی پلویید باشند، مورد استفاده قرار گیرند. از یک سو، به دلیل محدودیت تکنیک‌های کاریولوژی میگوها، و از سوی دیگر به دلیل وجود تعداد زیاد کروموزوم‌های دارای اندازه نسبتاً کوچک در میگوهای خانواده Penaeidae، تحقیق بر روی تعداد، ساختار و فرمول کروموزومی آن‌ها کار نسبت‌آشواری است.

میگوی موزی، *Penaeus merguiensis*، دومین گونه مهم اقتصادی خلیج فارس در آبهای ایران می‌باشد. اگرچه تاکنون در جهان چند مطالعه کروموزومی مربوط به این گونه انجام شده است (۹، ۱۱، ۱۲) اما گزارش‌های متعددی دال بر وجود اختلافات چگرافیایی در تعداد کروموزوم‌های گونه‌های Penaeidae موجود است (۲). برای پی بردن به وجود احتمالی چنین اختلافاتی، مطالعه حاضر که اولین بررسی کروموزومی بر روی این گونه در ایران می‌باشد، انجام پذیرفت.

جدول ۲- تعداد کروموزوم‌های پلیوید شمارش شده در بافت بیضه *P. merguiensis**: تعداد نمایی کروموزوم‌ها پلیوید، $n=44$.

	تعداد کروموزوم	تعداد سلول	درصد	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴*	۴۵	۴۶	۴۷	جمع
۱۰۰	۱/۲	۳/۶	۱/۲	۵۴/۷	۴/۸	۱۰/۷	۴/۸	۷/۱	۸/۳	۳/۶	۷/۸	۴/۸	۱/۲	۸۴

مراحل جنینی و لاروی استفاده گردید با این تفاوت که در روش سرد به وسیله پنس قطعه‌ای از بافت موردنظر بروش مهرزدن (Squash method) بر روی لام له می‌شد. در روش گرم، قطعه‌ای از بافت را با کمک یک لوله پلاستیکی سر کج به خوبی له نموده، سپس سوسپانسیون حاصل را چندین بار پیپت کرده تا محلول یکنواختی بدست آید. آنگاه به وسیله میکروپیپت چند قطره از محلول حاصل، بر روی لامهای گرم شده روحی هات پلیت در دمای حدود ۴۵ درجه سانتیگراد از ارتفاع ۵ تا ۲۰ سانتیمتری پرتاب گردیدند. گاهی نیز سپس از له نمودن بافت آن را سانتریفیوژ نموده (به مدت ۳ دقیقه و دو دقیقه) و پس از آن رسوب را در حجم کمتری از فیکساتیو تعیق نموده تا تراکم بیشتری از سلول‌ها داشته باشیم سپس به وسیله میکروپیپت چند قطره از محلول حاصل، بر روی لامهای گرم شده روحی هات پلیت در دمای حدود ۴۰ تا ۴۵ درجه سانتیگراد از ارتفاع ۱۰ تا ۲۰ سانتیمتری پرتاب گردیدند. لامهای تهیه شده از هر دوروش، درجاورت هوا و در دمای اتاق تا خشک شوند. کلیه لام‌ها پس از خشک شدن با رنگ گیمسای ۱۰ درصد رقیق شده با بافر فسفات سورنسون (pH=۶/۸) به مدت ۱۵، ۱۰ یا ۲۰ دقیقه رنگ آمیزی شدند. لام‌ها پس از شستشو با آب مقطر در معرض هوا و در دمای اتاق خشک می‌شوند.

جهت مشاهده و عکس برداری پلیت‌های متافازی، از فتومیکروسکوپ Olympus با دوربین C35DX ساخت ژاپن و با بزرگنمایی X ۱۰۰۰ استفاده شد. تعدادی عکس به صورت دیجیتال گرفته شدند و تعدادی عکس نیز اسکن گردیدند. همچنین جهت انجام کاریوتایپ از برنامه نرم افزاری Photoshop 8.0 استفاده گردید.

نتایج

به طور کلی در مقایسه با گونه‌های مختلف ماهیان گسترش‌های کروموزومی قابل آنالیز از میگوی موزی *Penaeus merguiensis* بادشواری بیشتری بدست آمد. در هیچ یک از مراحل لاروی و جنینی پلیت متافازی مناسبی مشاهده نشد و مشخص شد که هر چه لارو میگو بزرگتر می‌شود به دلیل سخت شدن پوسته کیتینی آن، امکان له کردن بافت کاهش یافته و عملاً در تهیه سوسپانسیون سلولی نیز این پوسته‌ها مراحم بوده و باعث می‌شود سلول‌های خوبی نترکنند و پلیت‌های متافازی مناسبی بدست نیایند. بافت‌های استفاده شده از میگوهای بالغ نظیر بافت آبشیش، هپاتوپانکراس و تخمدان نیز جهت تهیه گسترش کروموزومی مناسب

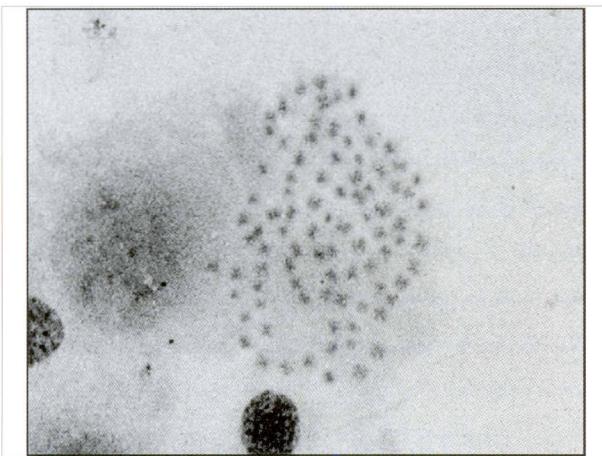
:* *P. merguiensis*. تعداد نمایی کروموزوم‌های دیبلوید، $2n=88$.

	تعداد کروموزوم	تعداد سلول	درصد	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸*	۸۹	۹۰	جمع
۱۰۰	۷/۸	۱۱/۰	۲۶/۵	۹/۴	۷/۸	۶/۲	۷/۸	۶/۲	۴/۷	۴/۷	۳/۲	۳/۲	۲	۳	۵	۶۴

برای تهیه گسترش کروموزومی از جنین یا لارو میگوازد روش سرد و گرم استفاده شد. در روش سرد، لام‌های تمیز شده از پیش در فریزر نگهداری می‌شوند تا به خوبی سرد شوند سپس تعدادی تخم بالارومیگواروی لام قرار داده سپس لام تمیزی روی آن‌ها قرار می‌گرفت و با فشار انگشت له می‌گردیدند. در روش گرم، تعدادی تخم بالارومیگواروی لام قرار شده ساعت قرارداده و با استفاده از یک لوله پلاستیکی سر کج به خوبی له می‌شوند. سپس سوسپانسیون سلولی حاصل را چندین بار پیپت کرده تا تعلیق یکنواختی بدست آید. سپس به وسیله میکروپیپت چند قطره از تعیق سلولی، بر روی لام‌های گرم شده روحی هات پلیت با دمای ۴۰ تا ۵۰ درجه سانتیگراد از ارتفاع ۱۰ تا ۲۰ سانتیمتری پرتاب می‌گردید. همچنین با استفاده از روش Campos-Ramos در سال ۱۹۹۷، چند عدد تخم فیکس شده در یک قطره اسید استیک ۵۰ درصد قرارداده می‌شد، سپس به وسیله مایکروپیپت از ارتفاع ۱۰ سانتیمتری بر روی لام‌های قرار گرفته روحی هات پلیت با دمای ۵۰ درجه سانتیگراد پرتاب گردیدند (۲). نمونه‌ها به وسیله میله پلاستیکی سر کج بر روی لام‌های می‌شوند. لام‌های تهیه شده از هر دو روش گرم و سرد، در دمای اتاق نگهداری شدن تا خشک شوند.

جهت تهیه گسترش کروموزومی از بافت‌های میگوهای بالغ، ۲۱ عدد مولد شامل ۱۳ عدد میگوی ماده با وزن بین ۳۴ تا ۴۶ گرم و ۷۰ عدد میگوی نر با وزن بین ۳۰ تا ۳۰ گرم مورد استفاده قرار گرفتند. در میگوهای بالغ کلشی سین به صورت تزریق داخل عضلانی (IM) یا داخل صفاقی (IP) استفاده شد. برای این منظور به میزان ۲ میکروگرم به ازای هر گرم وزن بدن از یک محلول ۵/۰ درصد کلچی سین در سرم فیزیولوژی استفاده گردید. تزریق یا به طور داخل صفاقی (بین دهان و پای قدم زن اول) یا داخل عضلانی در قسمت شکمی میگوانجام می‌شد (۳، ۱۰). سپس میگوهادر مخزنی که در آن هواده برقرار یود، در مدت زمان‌های ۵/۳ تا ۵/۴ ساعت نگهداری شدند. پس از طی مدت زمان مورد نظر از تزریق کلشی سین میگوی بالغ را کشته و بافت‌های آبشیش، هپاتوپانکراس، تخمدان و بیضه جهت تهیه گسترش کروموزومی برداشته شدند. بافت‌های مختلف به قطعات کوچکتر بریده شده و در محلول هیپوتونیک (کلرید پتاسیم ۰/۷۵ مولار) در مدت زمان‌های ۲۰، ۲۵، ۳۰، ۳۵، ۴۰ یا ۵۰ دقیقه قرار گرفتند. جهت تثبیت این نمونه‌ها از محلول کارنوی سرد و تازه (اسید استیک و متانول به نسبت ۳:۱) با چندین بار تعویض استفاده می‌شد. برای تهیه گسترش کروموزومی از بافت‌های میگوی بالغ از دوروش سرد و گرم مشابه روش‌های پیش گفته برای

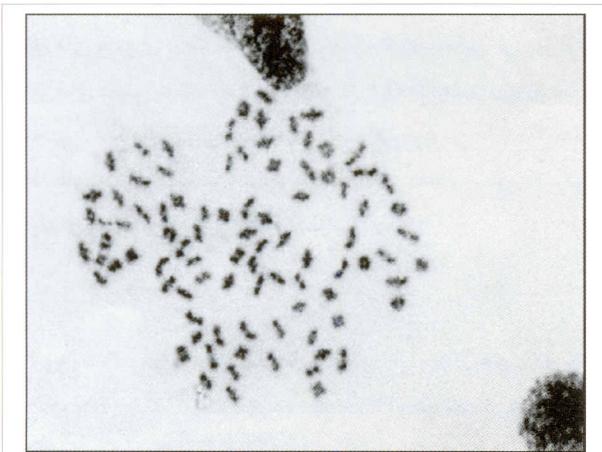

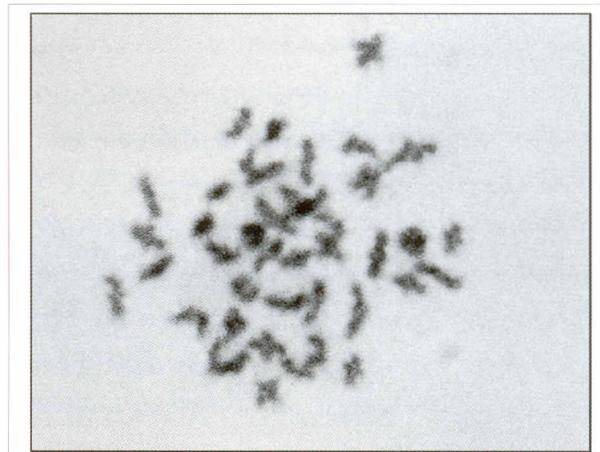
تصویر ۲- گسترش دیپلوید ($2n=88$) تیمارکلشی سین به مدت ۷ ساعت (بزرگنمایی $400\times$).

تصویر ۱- گسترش هاپلوید ($n=44$) تیمارکلشی سین به مدت ۷ ساعت (بزرگنمایی $100\times$).

تصویر ۳- گسترش دیپلوید ($2n=88$) تیمارکلشی سین به مدت ۵ ساعت (بزرگنمایی $400\times$).

تصویر ۳- گسترش هاپلوید ($n=44$) تیمارکلشی سین به مدت ۵ ساعت (بزرگنمایی $100\times$).

تصویر ۵- کاریوتایپ *Penaeus merguiensis*, ۲۱ جفت کروموزوم (شماره ۲۱ تا ۴۴)، ۲۲ جفت کروموزوم (شماره ۲۲ تا ۴۴)، ۲۳ متابستریک و ساب متابستریک و ۲۴ اکروستریک و تلوستریک تشخیص داده شدند.

امکان شمارش کروموزومی را جهت سلولهای دیپلوبید و هاپلوبید فراهم می‌آورد.

در تیمار کلشی سین با مدت زمان ۷ ساعت برای میگوی بالغ نر پلیت متافازی بست آمد، اما کیفیت کروموزومها مناسب نبود و کروموزومها فشرده بودند. این موضوع نشان داد که هرچه مدت زمان تیمار کلشی سین طولانی تر باشد کیفیت ووضوح طول بازو های کروموزومی کاهش می‌یابد. در این مطالعه مشخص شد که هرچه مدت زمان تیمار کلشی سین تا حد معینی کوتاه‌تر شود کیفیت گسترش کروموزومها افزایش می‌یابد. در تهیه گسترش کروموزومی از بافت بیضه با تیمار کلشی سین به مدت $3/5$ ساعت نیز مشخص شد که کروماتید و سانترومکروموزومها به خوبی واضح نبود. بهترین گسترش‌های کروموزومی مربوط به تیمار کلشی سین به میزان ۲ میکروگرم به ازای هر گرم وزن بدن به مدت ۵-۶ ساعت و بهترین تیمار هیپوتونیک جهت تهیه گسترش کروموزومی از بافت بیضه مربوط به هیپوتونیک با مدت زمان ۴۵ دقیقه بود. بهترین روش تهیه گسترش کروموزومی نیز مربوط به روش سرد بود.

تعداد دیپلوبید کروموزوم‌های رگونه‌های مختلف خانواده Penaeidae از ۶۴ تا ۹۲ گزارش شده است (۱،۷،۱۱). با شمارش کروموزوم پلیت‌های متافازی هاپلوبید و دیپلوبید شمارش شده متغیر بود، اما تعداد نمایی کروموزوم‌های دیپلوبید و هاپلوبید شمارش شده $n=44$ شمارش گردید. این نتایج با گزارش‌های Petsiri در سال ۱۹۹۷ و Xiang در سال ۱۹۹۳ مطابقت دارد (۹،۱۲). بر اساس کاریوتایپ انجام شده در این بررسی (تصویر ۵)، ۲۱ جفت کروموزوم متاستریک و ساب متاستریک و ۲۳ جفت کروموزوم اکروستریک و تلوستریک تشخیص داده شد که با کاریوتایپ ارائه شده توسط Petsiri در سال ۱۹۹۷ که به صورت ۱۰ جفت کروموزوم متاستریک و ساب متاستریک و ۳۴ جفت ساب تلوستریک و اکروستریک گزارش شده است، تفاوت دارد (۹).

اگرچه وجود جفت کروموزوم‌های جنسی هترومورفیک در برخی از رگونه‌های Isopoda و Decapoda گزارش شده است، لیکن در مطالعات انجام شده بر روی میگوهای خانواده Penaeidae وجود کروموزوم‌های جنسی تایید نشده است (۱۰،۲،۴،۵،۶،۷،۸،۹،۱۱،۱۲). در مطالعه حاضر به دلیل تهیه کاریوتایپ فقط از جنس نروعدم حصول گسترش‌های کروموزومی قابل آنالیز از جنس ماده قضاوت قطعی در مرد وجود یادمود وجود کروموزوم‌های جنسی در رگونه *Penaeus merguiensis* میسر نیست.

تشکر و قدردانی

نگارندگان از آقای مهندس بدیعی مدیر کل محترم شیلات هرمزگان، آقای مهندس مستندانی معاونت محترم آبزی پروری شیلات هرمزگان، پرسنل محترم آبزی پروری شیلات جاسک، پرسنل محترم مرکز توسعه آبزیان کلاهی، آقای دکتر افشاریان مسئول محترم آزمایشگاه آبزیان اداره کل

نبودند. در گسترش سلولی از بافت تخدمان تنها تعدادی اووسیت مشاهده شد که در رنگ آمیزی، رنگ گیمسارابه خودمی‌گرفتند. از بافت آبیش نیز در هیچ‌کدام از لامهای تهیه شده از ۲۱ میگوی بالغ پلیت متافازی مناسبی مشاهده نشد. بهترین گسترش‌های کروموزومی بدست آمده مربوط به بافت بیضه بود. در تیمار کلشی سین با مدت زمان ۷ ساعت برای میگوی بالغ نر پلیت متافازی بسیاری بدست آمدند، اما به دلیل مدت طولانی اثر کلشی سین کروموزوم‌ها اکثرًا فشرده بوده و از کیفیت مطلوبی برخوردار نبودند (تصاویر ۱ و ۲). بهترین نتایج گسترش کروموزومی مربوط به تیمار کلشی سین با مدت زمان ۵ ساعت بود (تصاویر ۳ و ۴). بهترین تیمار هیپوتونیک جهت تهیه گسترش کروموزومی از بافت بیضه مربوط به هیپوتونیک به مدت ۴۵ دقیقه بود. جهت رنگ آمیزی گیمسا بهترین غلظت ۱۰ درصد و بهترین زمان ۲۰ دقیقه بود.

تعداد ۶۴ سلول دیپلوبید در دامنه کروموزومی ۷۹-۹۰ عددی در متافازهای میتوزی بیضه شمارش گردید که تعداد نمایی کروموزوم‌های سلول‌های دیپلوبید شمارش شده $n=88$ (۲۶/۵ درصد) بود (جدول ۱). همچنین، تعداد ۸۴ سلول هاپلوبید در دامنه کروموزومی ۳۸ تا ۴۷ عدد در متافازهای میوزی بیضه شمارش گردید که تعداد نمایی کروموزوم سلولهای هاپلوبید $n=44$ (۵۴/۷ درصد) بود (جدول ۲).

بحث

وجود کروموزوم‌های نقطه‌ای شکل از ویژگی‌های ده پایان (Decapoda) است (۱۲). در خانواده Penaeidae وجود تعداد زیاد کروموزوم بالاندازه کوچک باعث می‌گردد که تشخیص انفرادی کروموزوم‌ها و تقاضاوت در مورد نوع آن‌ها دشوار شود (۲). همچنین، درجه فشردگی کروموزوم‌ها می‌تواند بر حسب نوع سلول‌ها، مراحل مختلف تقسیمات و نوع تیمار متفاوت باشد (۷).

با وجود این‌که به نظر می‌رسد که مراحل اولیه تکاملی میگوی به دلیل داشتن تقسیمات سلولی فراوان منابع مناسبی برای تهیه گسترش کروموزومی باشند، اما در مطالعه حاضر علی رغم تلاش فراوان برای بهینه سازی تیمار کلشی سین، محلول هیپوتونیک، محلول فیکساتیو و رنگ آمیزی، گسترش‌های مناسبی از این مراحل زندگی میگوی بدست نیامد. در مراحل جنینی به دلیل اندازه بسیار کوچک جنین‌ها، تراکم سلولی بدست آمده بسیار کم بود. در مراحل پیشرفته تر نیز به دلیل وجود پوسته کیتینی گسترش‌های سلولی مناسبی بدست نیامد. در مورد میگوهای بالغ نیز از بافت‌های آبیش، هپاتوپانکراس و تخدمان گسترش کروموزومی مناسبی بدست نیامد. بافت چربی موجود در هپاتوپانکراس و زرد مو جود در تخدمان به ویژه در مراحل پیشرفته رسیدگی جنسی مانع از تهیه گسترش سلولی و کروموزومی مناسب شدند. در این مطالعه بهترین بافت جهت تهیه گسترش کروموزومی و شمارش کروموزوم‌ها بافت بیضه بود. بافت بیضه به دلیل داشتن سلول‌های میتوزی (اسپرماتوگونیوم‌ها) و میوزی (اسپرماتوسیت‌ها)

References

1. Benzie, J. A. H. (1998) Penaeid genetics and biotechnology. *Aquaculture*. 164: 23-47.
2. Campos Ramos, R. (1997) Chromosome studies on the marine shrimps *Penaeus vannamei* and *P. Californiensis* (Decapoda). *J. Crustacean Biol.* 17: 666-673.
3. Chavez Justo, C., Murofushi, M., Aida, K., Hanyu, I. (1991) Karyological studies on the freshwater prawn *Macrobrachium rosenbergii*. *Aquaculture*. 97: 327-334.
4. Chow, S., Dougherty, W. J., Sandifer, P. A. (1990) Meiotic chromosome complements and nuclear DNA contents of four species of shrimps of the genus *Penaeus*. *J. Crustacean Biol.* 10: 29-36.
5. Goswami, U. (1985) Chromosomal studies in *Penaeus aztecus* Ives prawn larvae. *Mahasagar Bull. National Instit. Ocean.* 18: 75-77.
6. Hosseini, S. J., Elahi, E., Raie, R. M. (2004) The chromosome number of the Persian Gulf shrimp *Penaeus semisulcatus*. *Iranian. Int. J. Sci.* 5: 13-23.
7. Jixun, D., Quanqi, Z., Zhenmin, B. (1989) Karyotype studies on *Penaeus orientalis*. *J. Ocean Univ. Qingdao*. 19: 97-103.
8. Lakra, W. S., Kumar, P., Das, M., Goswami, U. (1997) Improved techniques of chromosome preparation from shrimp and prawns. *As. Fish. Sci.* 10:117-121.
9. Petsiri, J. (1997) Chromosome study on two species of shrimps *Penaeus monodon* and *Penaeus merguiensis* from Thailand. Research report (abstract), Department of Biology, Faculty of Sciences Thaksin University, Thailand.
10. Tan, X., Qin, J. G., Chen, B., Chen, L., Li, X. (2004) Karyological analyses on redclaw crayfish *Cherax quadricarinatus* (Decapoda: Parastacidae). *Aquaculture*. 234:65-76.
11. Xiang, J. H., Liu, R. Y., Zhou, L. H. (1993) Chromosomes of marine shrimps with special reference to different techniques (abstract). *Aquaculture*. 111: 321.
12. Xiang, J. H., Courtney, A. J., Zhou, L. H. (1996) Chromosome complements in the spermatogenesis of two penaeid prawns, *Penaeus merguiensis* and *Penaeus esculentus*. *Cytologia*. 61:317-320.

دامپزشکی هرمزگان، سرکار خانم مهندس خلیل آبادی و مرکز تکثیر میگوی سنتدرف، پردیس میگو، شیل گسترو میگوپوران که در اینجا این پروژه همکاری نمودند، تشکرمند نمایند.

KARYOLOGICAL STUDY ON PERSIAN GULF BANANA SHRIMP, *PENAEUS (FENNEROPENAEUS) MERGUIENSIS*

Amini, F.^{1*}, Mansoori, S. M.²

¹Department of Animal and Poultry Nutrition and Health, Faculty of Veterinary Medicine, University of Tehran, Tehran-Iran.

²Bandar Abbas Fisheries Organization, Bandar Abbas-Iran.

(Received 12 July 2008, Accepted 11 August 2009)

Abstract:

Because of limits in applicable karyological techniques and also the presence of a large number of small chromosomes in Penaeidae family, the study on the number, structure, and the formula of the chromosomes in these shrimps is difficult. The present cytogenetic study was conducted on *Penaeus (Fenneropenaeus) merguiensis* native to Persian Gulf and Oman Sea by preparing spreads from various early stages of this species including embryos, nauplii, protozoa, myses, postlarvae as well as adult tissues such as gill, hepatopancreas, testis and ovary. For this purpose, two methods of splashing of cell suspension and squashing of tissues on warm and cold slides were used. Different doses of colchicine and incubation periods on obtaining and the quality of chromosomes were examined as well. It was only possible to obtain acceptable quality metaphase chromosomes using adult testis. The testicular tissue contained both mitotic and meiotic cells, so diploid and haploid chromosome numbers could be counted, respectively. The modal diploid number of this species was found to be $2n=88$ which was confirmed by the modal haploid chromosome number of $n=44$ in the adult testes. Tentative karyotype of *Penaeus (Fenneropenaeus) merguiensis* contained 21 pairs of meta- and submetacentric chromosomes and 23 pairs of acro- and telocentric chromosomes. The chromosome arm number was calculated $NF=130$.

Keywords: karyotype, chromosome, Persian gulf, Banana Shrimp, *Penaeus (Fenneropenaeus) merguiensis*.

*Corresponding author's email: famini@ut.ac.ir, Tel: 021- 61117160, Fax: 021- 66933222

